

İnsan Monoloqu

Məmməd Araz

© Seçilmiş əsərləri. 2003

Dünyaya gəlmişəm
Dünyanın çağrışıyla.
Yaşayıram
anamın sevgisi,
atamın qayğısı,
nənəmin alqışıyla.
Dünyadan gedəsiyəm
Dünyanın ya qocalıq
ya infarkt,
ya xərcəng qarğışıyla.
Dünyada nə hökmdar,
nə Allah olmaq istəyirəm.
Hər firkin, hər ürəyin
təzadlar adasına
səyyah olmaq istəyirəm.
Nəşələr qəsrinə,
qəmlər odasına
qonaq olmaq istəyirəm.
Azarlar tropikinə
dərman gətirir gəməm—
Aydan gəlmiş adam kimi.
O səyyah atam kimi
Silahsızam, pakam, təmizəm.
Hələ siz olmamış sizəm.
Mənə bədxahlar fəndi verməyin.
Tələlər kəməndi verməyin.
Mən gözəllər saçına
Meh olmaq istəyirəm.
Təbəssümlər çəməninə
Şeh olmaq istəyirəm.
Qoyun bir ömür zəlzələsinə
qonşu olum.
Nakam məhəbbətlərin
İsa-Musa quşu olum...
Raketlər dimdiyində
yatırmayın məni.
Atomlar pərşumunda

batırmayın məni.
Onsuz da insan ömrü
azdır, az.
Ölüm dünyası kəşf edəndən
Kolumb olmaz,
Qoyun yeni-yeni
nur dağı tapım.
Qoyun vaxtsız ölümləri
vaxtında tapıb apararı
sırlar qaynağı tapım.
Ölkələr var, əlində
Kədər qaşığı görürəm.
Qoyun bunları duyum,
bunları yazım,
Hakimi Hitler vəsiqəli
oyunları yazım.
Fikrimin son həddi—
ayrı fikirlər
səddini qırmaqdır.
Əsəbi başlardan
silahlar boşaldan,
qəzəbli imzalar
hökümünü yumşaldan
ədalət kürsüsü
qurmaqdır.
Nəşibim əbədi axtarış,
xatirə, yazıdır.
Xatirə dəftərim də
insan qalasıdır...

1967

Veb direktor: Betti Bleyer
Mətni yığdı: Səkinə İsgəndərova
Veb üçün hazırladı: Ülviyyə Məmmədova
AZERİ.org qoyuldu: may, 2004